

một mình

ngô minh trí
2020

slow, rubato

Bbm⁹ *Ebm⁷*

Một mình từ sương mai đến trăng vừa giăng lối
mình từ rặng đông thoảng nghe lời chim hát

E^o7 *F(SUS4)* *F⁷* *Bbm⁷* *Ebm⁷*

Một mình Từ dương soi đến buông màn đêm tối
Một mình loài giun để nửa đêm bật tiếng khóc

A^o7 *Bbm⁷* *Gbmaj7*

Mình anh đèn chong hắt hiu lẻ loi Giọng suy nghĩ tuôn đầy
Mình anh về căn gác khuya quanh hiu ngợp lên ý nhạc buồn

Ab⁷ *Dbmaj7* *D^o7* *Ebm⁷*

voi nhiều đêm gối tay chờ sáng Suy nghĩ đó
thiu rồi nhạt góp nên lời hát Ý nhạc đó

Bbm⁷ *Gbmaj7* *Ab⁷* *A^o7*

Những đoạn đường đã từng đi qua những cuộc tình đã từng chia xa sầu không
Những tháng năm lạc đường bơ vơ những ký âm rơi vào nhịp lỡ sầu không

A^o7 *F⁷* *Bbm⁷* *Bb⁷* *Ebm⁷*

ngươi chỉ là thế thôi Đời ơ thờ
ngươi chỉ là thế thôi Rồi cũng xong

19 $G\flat maj7$ $F7(b9)$ $A\circ7$

nuôi biết bao ý thơ_ tan biết bao ước mơ_ thôi hết đời
nhạc rơi vào tưởng vọng người quay cuồng ảo mộng rồi cũng về_

22 $B\flat m^9$ $B\flat m^9$ $E\flat m^7$

chờ Một từ xuân sang đến khi hè rực nắng
không Một mình

25 $E\circ7$ $F(SUS4)$ $F7$ $B\flat m^9$ $E\flat m^7$

— Một mình vừa tàn thu gió đông lửa lạnh đặng

28 $A\circ7$ $B\flat m^7$

— Một mình!